

Sygn. akt IV Ka 626/21

1.

2.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2021 r.

4.Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1.Przewodniczący:	1.SSO Agnieszka Połyniak
1.Protokolant:	1.Marta Synowiec

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2021 r.

6.sprawy J. M.

7.syna W. i K. z domu D.

8.urodzonego (...) w B.

9.oskarżonego z art. 178a § 1 kk

10.na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

11.od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

12.z dnia 11 maja 2021 r. sygnatura akt II K 796/20

13.uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 626/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Sądu Rejonowego w Kłodzku z 11 maja 2021r., sygn. akt II K 796/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający istotny wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności faktyczne nie są wystarczające do przypisania oskarżonemu J. M. popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia przestępstwa, podczas gdy ich prawidłowa ocena, a w sposób szczególny wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu w sprawie o wykroczenie prowadzą do wniosku przeciwnego to jest</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	tego, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 k.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd I instancji jako podstawę rozstrzygnięcia przyjął wyłącznie ostatnie chronologicznie wyjaśnienia J. M. złożone przed sądem, kiedy znana mu była treść opinii sądowo - lekarskiej (k. 68 - 72), w ogóle nie odnosząc się do treści pierwszych wyjaśnień, które stanowiły podstawę analizy sposobu spożycia alkoholu i deklarowanej wówczas ilości (k. 32 -33v). Choć i tę wersję wskazał w uzasadnieniu jako podstawę ustaleń. Tym samym zaniechał oceny tej części materiału dowodowego, jak też i depozycji J. G., tj. osoby, która 25 maja 2020r. ujawniła stan nietrzeźwości oskarżonego w miejscu pracy, jak też doprowadziła do w ustalenia, wbrew swym zapewnieniom oskarżony			

przyjechał tego dnia samochodem.

Oceniając każdy dowód sąd winien mieć na uwadze, by stosować zasady prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, z uwzględnieniem całości materiału dowodowego, nie zaś jego wybranych fragmentów, w oderwaniu do tego, co wynika z treści pozostałych dowodów. Tym wymogom sąd meriti nie sprostął, bowiem pominął w ogóle to, co wynika z zeznań J. G., tj. iż już ok. 10.00 obserwował dziwne zachowanie i wygląd oskarżonego, dopytując nawet czy dobrze się czuje (k. 81v). Wówczas alkoholu nie był w stanie wyczuć, ponieważ oskarżony usiadł w drugim końcu kancelarii, i dopiero ok. godziny 13.30 znalazł się na tyle blisko J. M., iż woń alkoholu wyczuł i podjął działania w celu wyjaśnienia sytuacji, jak też tego w jakich sposób ten dotarł do miejsca pracy. To wtedy, co wskazał świadek, oskarżony

miał twierdzić, iż przyjechał do pracy pociągiem, bo alkohol spożywał poprzedniego dnia wieczorem (tj. 24 maja 2020r.) to świadek ujawnił, iż te twierdzenia nie polegają na prawdzie, jak również, że samochód oskarżonego jest zaparkowany na terenie jednostki wojskowej (k. 82). Kwestie te pozostały poza oceną sądu. Co istotne podjęte wówczas działania, w tym przeszukania doprowadziły do ujawnienia 3 butelek napoju alkoholowego o pojemności 0,9 litra każda, w tym jednej pustej, a dwóch z zawartością płynu (jedna pełna, jedna napoczęta - k. 15 - 17v i 18 - 25). Przeszukanie nie doprowadziło do ujawnienia innych pojemników po jakimkolwiek napoju alkoholowym.

To w związku z wynikiem przeszukania J. M. złożył wyjaśnienia, które stanowiły podstawę opracowania pierwotnej opinii sądowo - lekarskiej

(k. 68 - 72), w której to biegły medyk kategorycznie stwierdził, iż pomiędzy godziną 6:10 - 6:45, czyli w czasie drogi samochodem do pracy oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości - ok. 1promila alkoholu we krwi (k. 72). Oskarżony podał wówczas, iż alkohol spożywał dnia poprzedniego (wódkę czystą ok. 350 ml) oraz w pracy, gdzie, jak twierdził, wniósł 3 butelki napoju (...), które zostały zabezpieczone, z których jedną zdążył wypić, a drugą prawie w połowie (k. 32v).

Wyjaśnienia te zostały złożone 26 maja 2020r. i podpisane jako "zgodne z tym co wyjaśnił" (k.33v).

Dopiero na etapie postępowania sądowego, kiedy oskarżony zapoznał się z wnioskami biegłego lekarza sądowego, analizującego jego stan pod kątem ilości alkoholu i czasu jego wchłaniania, by uzyskać stężenie stwierdzono w czasie badania o godzinie

13.41 i 14:01 (k. 4) oraz w okresie późniejszym (1.06 mg/l i 1.08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - k. 6), pojawiła się kolejna wersja, tym razem , iż miał 4 butelki napoju (...) i do czasu zatrzymania oraz przeszukania wypił ponad dwie butelki (k. 131v). Dopiero tak zmodyfikowany sposób spożywania alkoholu i jego ilość, czego dowodzi opinia uzupełniająca i wniosek biegłego, że mogły stanowić o przyjęciu hipotezy, iż prowadząc samochód "mógł być trzeźwy" (k. 138 - 140).

Z treści uzasadnienia wynika, że uniewinniając oskarżonego sąd a quo kierował się zasadną in dubio pro reo, lecz norma art. 5 § 2 k.p.k. nie oznacza obowiązku mechanicznego wyboru wersji wydarzeń najbardziej korzystnej dla oskarżonego bez poddania wszystkich dowodów krytycznej weryfikacji. Wskazuje zatem sąd ad quem, w

śląd za Sądem Najwyższym (wyrok z 24.XI.2020r., II KK 377/19 , Lex nr 3207860), że nawet jeżeli w sprawie zarysowały się różne wersje przebiegu zdarzenia, nie oznacza to zawsze zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 5 § 2 k.p.k., które stosownie do zasady wyrażonej w tym przepisie, powinno się rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. Nakaz in dubio pro reo odnosi się jedynie do takich sytuacji, które faktycznie nie dają się usunąć, co oznacza, że Sąd powinien podejmować czynności zmierzające do wyeliminowania zaistniałych wątpliwości i dopiero po wykorzystaniu wszystkich istniejących możliwości dowodowych, o ile wątpliwości te istnieją nadal, sięgnąć po regułę z art. 5 § 2 k.p.k. Reguła ta nie ma jednak zastosowania, gdy wątpliwości są następstwem niedokładnego i niewyczerpującego

<p>postępowania dowodowego bądź dokonania oceny dowodów w sposób niepełny i niespełniający standardów wyznaczonych przez zasadę swobodnej oceny dowodów określoną w art. 7 k.p.k., co ma miejsce w tej sprawie i co było słusznie podnoszone w apelacji.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			

ROZSTRZYGNIĘCIE**5.
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocyZwięźle o powodach
utrzymania w mocy**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmianyZwięźle o powodach
zmiany**1.9. Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji****1.1.7. Przyczyna,
zakres i
podstawa
prawna
uchylenia**

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
Sąd Rejonowy w Kłodzku błędnie, stosując zasadę wyrażoną w art. 5§2 k.p.k.,i uznając iż zaistniały niedające się usunąć wątpliwości, uniewinnił J. M.. Zdaniem sądu odwoławczego wniosek sądu orzekającego jest następstwem			

niedokładnego i niewyczerpującego postępowania dowodowego (m.in. zaniechania bezpośredniego przesłuchania J. G. na okoliczność "dziwnego stanu" oskarżonego z godzin rannych oraz jego reakcji po ujawnieniu tego, że skłamał wskazując sposób w jaki przyjechał do pracy), jak też dokonania oceny dowodów w sposób niepełny i niespełniający standardów wyznaczonych przez zasadę swobodnej oceny dowodów określoną w art. 7 k.p.k., tj. bez analizy tego w jaki sposób ewoluowały wyjaśnienia oskarżonego, co należało oceniać także w kontekście przyjętej linii obrony. Nie sposób przecieź nie dostrzec, że treść tych wyjaśnień była dostosowywana do etapu postępowania i treści dowodów obciążających. Kwestia powyższa pozostała poza uwagą sądu, a tego zaakceptować nie można.

1.1.8.

Zapatrywania

***prawne i
wskazania co do
dalszego
postępowania***

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy rzeczą sądu I instancji będzie ponowna, wnikliwa i kompleksowa ocena wszystkich dowodów, w tym relacji J. G. oraz poszczególnych wyjaśnień oskarżonego z poszanowaniem zasady wyrażonej w art. 7 k.p.k. i dopiero na tej podstawie dokonanie oceny ostatecznych chronologicznie wyjaśnień, które złożył, pod kątem ich wiarygodności. Na obecnym etapie sprawy, rzecznikowi oskarżenia nie można odmówić racji, iż zasady doświadczenia życiowego przemawiają za tym, iż to pierwotne wyjaśnienia J. M. były prawdziwe (k. 178), zaś późniejsza ich zmiana to jedynie przyjęta linia obrony. Zdają się o tym przekonywać właśnie pozostałe dowody, obrazujące m.in. okoliczności ujawnienia butelek po napoju (...), jak też prezentowana

postawa oskarżonego opisywana przez świadka J. G..		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		
SSO Agnieszka Połyniak		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Fabryczna we Wrocławiu	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie J. M. od zarzutu popełnienia czynu z art. 178a§1 k.k.	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana